

Ese de trei ori in septimana: Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a, candu o cola intr'ega, candu numai diumetate, adeca dupa momentul impregiurailoru.

Pretulu de pnaumeratiune:

pe anu intregu	7 fl. a. v.
„ diumetate de anu	4 „ „
„ patrariu „	2 „ „
pentru Romania si Strainetate:	
pe anu intregu	15 fl. v. a.
„ diumetate de anu	8 „ „
„ patrariu „	4 „ „

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespundinti a-i nostri, si d'adrechtulu la Redactiunea Viena, Landstrasse, Reissnergasse Nr. 3. unde sunt a se adresá si corespundintiele, ce priveau Redactiunea, administratiunea séu speditur'a; câte vor fi nefrancate, nu se vor primi, éra cele anonime nu se vor publica.

Pentru a nu cie si alte comunicatiuni de interesu privatu — se raspunde cate 7 cr. de linie, repetirile se facu cu pretu scadiutu. Pretulu timbrului cate 30 cr. pentru una data, se antecipa. Speditur'a: Schullerstrasse Nr. 11 unde se primescu insertiuni.

De la 1. maja s. a. localitatea Redactiunei „Albina“ va fi: Stadt, Wallfischgasse Nr. 8, Mezzanin.

Viena 14/27 aprilie.

Desbaterile dietei Ungariei d'in si-dint'ia de sambeta d'edera ansa diuariului „Ost D. P.“ — a carui-a relatiuni sunt cunoscutu — la unu articlu, d'in care estragemu urmatóriele: In casa deputatiloru d'in Pest'a a fulgeratu de curundu cestiunea natiunalitatiloru. Unguri d'in septembrie incepundu cochetara, — cu putiena esceptiune — cu natiunalitatile d'in cóce, acú observara cá si ei au a casa Cehii lor, ad. la ei au Romanii rol'a Cehiloru. Zsedényi i respinse pre Romanii observandu-le: cá ei innainte de tóte sunt unguri si apoi Romani. Dar acestu d. deputatu recunósce-va adeverulu asertiunei lui daca vom dice cá Ungurii si alti sunt mai antaiu austriaci, apoi unguri, cehi, romani s. a. Vede bine cá natiunalitatiloru nemagiare d'in Ungaria li cam incinodá vedindu-se invelute intr' unu vestmentu întreitu de natiunalitate, mai antaiu austriaci, la statiunea de medijocu — de unde nu potu lipsi cu nici unu pretiu — unguri, si numai dupa ce vor trece prin dóna purgatorie vor ajunge in ceriulu propriei lor natiunalitati. Daca lu vei întreba pre Romanu de natiunalitate, va trebú s'espunda in modu consecinte: Io-su austriacu, unguru si romanu. — Numitulu diurnalul procede a dovedí cá ceea ce Romanii nu potura eluptá in diet'a de Pest'a, d'a fi reprezentati in comisiuni dupa natiunalitati, acést'a érá in senatulu imperiale introdusa in fapta, si inca d'in fie-care partita — cu privire la natiunalitate — alegeau barbaratii de spreziunea cea mai pregnantá, precum d'intre cehi pre Rieger, Pražak s. a. d'intre Poloni pre Grocholski, conte Potacki s. a. Incheia cu cuvintele: Centralistii de Pest'a incerece metodulu lor, numai apoi s'inceté a ne numi pre noi de centralisti.

Taverniculu br. Sennyey si contele Andrassy — precum ni spune „M. V.“ — inca alalta-ieri au plecatu d'in Pest'a ca- tra Viena, aducendu adres'a a dou'a a dietei unguresci, pentru a o asterne Maj. Sale imperatului.

Atentiunea publica e indreptata spre rezultatulu ce lu va avé acést'a adres'a, care, cumca nu va fi de totu reu, se deduce d'in faimela — ce se sustienu si contra demintiriloru — de cari amintiramu si pana acum'a, cá M. Sa va daruf Ungariei consiliari séu secretari respunsabili de statu, pentru tóte ramurile vietiei statului, esceptiunandu afacerile ministeriului de resbelu. — „Pesti N.“ dede aceste faimela ataf'a crediamentu, in catu aflá cu cale a se ocupá de tem'a, cá guvernulu respundiatoriu cauta s'ie totodata si parlamentariu.

Diuariulu oficiale publica rescriptulu regescu catra diet'a croata, cu datulu 21 l. c. prin care diet'a regatului croato-sla- vonu se amana pre tempu nehotaritu. M.

Sa motivéza acést'a despusetiune cu ce- reustanti'a cá tocm'a acú deputatiunea dietei croate se sfatuesce cu ceea a dietei ung. despre referintiele de dreptu publicu in viitoriu, intre acéste tere, si se presu- pune cá va trece tempu lungu pana sé-si implinésca missiunea lor, de la care de- pinde deslegarea celorualte cestiuni in- credintiate aptivitatei dietei.

Prin cele mai multe diuarie cercula faim'a cá unu corpu de voluntiri italiani a eruptu pre teritoriulu venetiei si cá intr'unu atacu avutu cu ostasii impera- tesci, d'in partea cestor'a caduira cati-va morti. Diuariulu oficiale vine acú a de- mintí acést'a faima, éra in partea sa ofi- ciale ni insciintéza cá ministeriulu de poliña a reintrodusu revisiunea paspór- teloru la granitiela italiane.

Aceste doue acte, ni se pare cá nu convinu, mai alesu acú candu se facu pregatiri straordinarie militari in Venetia. S'ar cuveni cá diurnalulu oficiale sé ni dee desluciri mai complete.

Relatiunile între Austria si Prussia imbracara fatia mai pacica, invoindu-se ambele poteri la desarmare. Se afirma cá acestu resultatulu a provocatu nise scriitori schimbate preste capulu mini- striloru numai între monarci.

Avemu sé ni insemnámu cá e vórb'a numai despre desarmare, éra cestiunea principateloru Schleswig-Holstein, carea a datu ansa la incordarea relatiuniloru, remane de ocamdato neatinsa, in stadi- ulu de pana acum'a.

Limba si natiunalitate.

III.

(M. B.) „L'appétit vient en man- geant,“ adeca: daca ai doi boi, cu cari ti poti ará pamenturile, te rogi cátra Ddiu, sé-ti mai dee doi, cáci cu patru poti ará mai usioru. Ast'a e o slabitiune mare a ómeniloru, si nici candu nu se industu- lescu eu aceea, ce au, fára poftescu totu mai multu si mai multu.

Magariu nu erau indestuliti cu aceea, cá limb'a lor in tóte scólele érá intro- dusa de studiu deobligatu si nici n'au asceptatu, ca astfelu desvóltandu-se cu incetulu, sé aiba mai nainte o literatura respectabila: ci o introdusera in oficiu asiá, cum a fostu, neculta si dura, cu ter- minii tehnici d'in limb'a latina, si i de- dera indreptatire egala cu limb'a latina in tóte lucrurile oficióse.

Articolulu de lege IV. d'in anulu 1805. a redicatu limb'a magiara d'in pul- verulu scolasticu, si o-annaltiatu la mare demnitate, deschidendu-i calea de la no- tariulu satului pana susu la tronulu re- gelui. Se vede, cá a fostu limba privile- giata asemenea castei privilegiate, carea abiá dise adio scólei, se si aventá la po- sturile cele mai stralucite.

In anulu 1805. se aduse legea, „ut his iam Comitii representationes, Suae Maestati Sacr. submittendae, ad anteventendos dubios verborum nefors occurrentes sensus, colum- nariter latino, et patrio sermone concinnentur.“ (§. 1.)

Porro iurisdictionibus Regni inte-

grum sit suas aequae representationes ad Cancellariam reg. hung. aul. dimit- tendas, pari ratione latina et patria insimul lingua adornare.“ (§. 2.) *

Totu asiá si in afacerile cu celelalte dicasterii si iurisdictioni, cu aceea deo- se bire, cá cur'ia regéscá inca nu érá si- lita deocamdato a aduce sentintie in limb'a magiara. (§. 3. si 4.)

Representatiunile dietei d'in anulu 1805. astfelu le-a tramisu in dóna limbe la regele Ungariei: in limb'a magiara si in cea latina; si daca neuitámu lastilulu legilor d'in anulu 1836. scrise mai nainte magiarsce: usioru potemugaci, cátu decla- sicu a potutu fi scrise representatiunile ma- giare la anulu 1805. fortiata a fostunu nu- mai introducerea, ci si intrebuintiarea ei.

Ast'a inse a ajutatu fórte multu lim- bei magiare, cáci atuncea jureconsultii erau mai multu filologi, gramatici, cari se luptau cu grentáti enorme pentru de a poté scrie ceva in limb'a magiara.

Nu e mirare deci, daca, dela anul 1805. incoce, pana pe la tempu lui Vö- rösmarti, poetulurenumitumagiaru, erupsa in Ungaria o revolutiune formalá pe campul literaturei; cuvinte nóua ne mai audite se fabricau pretotuindenea, nu- mai si numai ca limb'a magiara sé ca- pete unu sboru in desvóltarea sa. La acést'a inse multu a ajutatu si patriotísmul unor magnati, cari oferira sume grandí- óse pentru desvóltarea si poleirea limbii magiare. D'in oferte private s'a infiintiatu mai tardú Muzeul, si academi'a sciintifica, (1827) carea propter maiorem gloriam nationis hungaricae asta-di are curd'in tié- ra te pompósa érá si d'in ofertele locuitorilor

Trebue sé amintescu inca ael, cá pe tempul acést'a, ba inca si mai nainte la multe comitate se duceau afacerile ofi- cióse in limb'a magiara. Dar' ce limba magiara a fostu aceea: mai multu decátu jumetate érá inundata cu cuvinte latinesci. Insemnu totodata si aceea, cá limb'a magiara a fostu atátu de bine primita, cátu chiaru comitatele nemagiare erau cele d'inteié, cari tóte lucrútile oficióse le duceau in limb'a magiara, voind a demustrá astfelu: ce sentieminte patrio- tice si amicabile domnescu pretotindenea între nemagiari fatia cu magarii pentru introducerea acestei limbe; ca si cand fiesce: oficiile la comitatele nemagiare ar fi fostu in man'a nemagiarilor!

Pe tempul acést'a nici nu érá vorba de literatur'a romana, neavendu nici chi- aru atare jurnalulu, séu societate de leptu- ra, dar' se mai aflá unde si unde d'in mil'a lui Ddiu câte unu dascalu romanu, care numai asiá pe de afurisuil cutezá a serie cáta ceva pentru luminarea popo- rului si a „natiei romane,“ inse persecu- tarea lor érá la ordenea dilei, de unde a- poi usioru se poté gaci si aceea: pentru ce se afla scriptele carturarilor romani

dela inceputul acéstui secolu asiá rar in diu'a de asta-di.

Pana la anul 1830. cand limb'a ma- giara asiá dicandu prin fortia a trebuitu sé se desvólte prin deregatori, prin pro- fesori si prin literatii bineventati, cari re- formara limb'a cu totulu, — nu mai aflámu nici unu articlu de lege, care ar suná despre limb'a magiara. De atare articlu de lege nici nu érá lipsa, cáci legile de mai nainte au aretatu calea, pe carea are se purcéda limb'a magiara ca sé se scóta d'in gur'a servitorilor si sé fie primita in curtile deregatorilor.

Revista diuistică.

(Urmare.)

Ca flamandii satui de binefacerele libertatii publice inca mai sentuluips'a de óreceva, de indestulira dorului natiunali, apoi aceea e pré firescu lucru cáci li- bertatiele publice numai nutrescu pre unu poporu, dar viet'ia si-o susutiene si inta- resce prin elementulu sentiului natiunali, chiaru precumu aerulu ce-lu respirámu sustiene viet'ia, totu asiá si elementulu natiunalitati e elementulu datatoriu de viet'ia in viet'ia politica.

Mai amintesce autorulu si aceea cá multor'a li place a aduce de exemplu Svi- tieria unde domnindu republica natiuna- litatile de-acolo suntu egalu indreptatite, inse acést'a dice elu nu se póte introduce si in Ungaria, cáci pecandu Svitieria su- fere ca natiunalitatile de-a colo sé se gu- vernedic ele pe sine, si fatia un'a cu alt'a suntu numai in federatiune, adeca in uni- tate numai in cauzele comune, acolo fie- care natiune in launtru e suverana, ea singura se stapanesce, si-implinesce lu- crurile sale, ceea ce inse in Ungaria — nu se póte!

In fine autorulu dice cá neci o tié- ra (?) nu dá unu terenu, unu cercu mai inlargitu in privint'ia intrebuintiarei lim- beloru neoficióse ca Ungaria. Si deórece diet'a s'a dechiaratu odato cá si nemagi-arii suntu cetatienii patriei si deórece se impartesiescu in tóte bunetatile ce numai corespundu intereselor loru proprie (?) si interesulu comunu alu patriei, (?) si astea vré sé le asigurédie prin legi, apoi sé fie dar nemagiarii pe pace, sé se culce pe urechea drépta si sé visédie visuri u- sióre. De ast'a are lipsa patri'a — incheia aut. — Si nu de neintielegere!

Dóra pré multu ne-am ocupatu cu acestu domnu, dar a fostu de lipsa a cu- nóscce mai pe largu principiela si apuca- turele celor ce se lupta contra egalei in- dreptatiri natiunali, mai departe am aflatu cu cale alu face cunoscutu pe d. L—gh, publicistulu din „Hon“ deórece prin acele sofisme ale sale a datu boldu si ocasiune altor'a de la acést'a fóia, ca sé se ocupe mai inadinsu cu cestiunea natiunalita- tiloru.

Articolii ce urmédia ca respunsu si ca deslucire la cele dise mai susu de L—gh, sunt de o insemnatate mare pentru noi, deórece vedemu ómeni de capacitate si autoritate mare a se desvelí d'in sdren- tiele trecutulu si a se apropiá catra prin- cipiulu natiunalitati.

*) Representatiunile, ce se vor substerne Maestáti Sale d'in diet'a acést'a, spre incungiurarea neintielegerei, ce s'ar poté nasce d'in cuvintele dubie, sunt a se serie pe o parte a cólei latinesce, pe cealalta ma- giarsce.

Jurisdictioniloru d'in tié- ra li este iertatu a si serie representatiunile cátra cancelari'a aulica a ungarice latinesce, dar' totodata si magiarsce.

Despre aceste ipse eu ocaziunea mai de
apropo.

La orbearile emigrantului L—gh, carele
s'a nisuita a dovedi că nici nu există cestiune
natiunala, numai de cătu grabi a respunde
totu in „Hon“ (Patri'a) deputatulu d'in Mara-
murasu Gr. Várad. — Densulu nu voiesce
sê combata, articolulu intr' altu chipu scrisu cu
péna emininta a lui L—gh, ci numai deresece
a-si descoperi parerile sale in privint'a acestei
intrebări delicate, cu tôte că s'a mai usiorá
deslegarea acestei-a prin desbaterile diuaristice,
deóráce — precumu dice densulu — „aci nu-
mai otarirea pentru totudeuna (!) a le-
gelatiunei póte aduce indestulirea co-
respundietóre.“

Mai departe dluí Váradí putienú i pasa
daca aru si fi strainii de parerile lui L—gh,
(cea ce inse nu e de credintu) si respectédia
simpati'a tiereloru straine, dar nici nandu nu
o va pretiuí peste mesura, ci pune ponderosi-
tate pe contielegerea natiunalteloru, deci
dorint'a dsale e, ca mai nainte de tôte sé ni
indreptámu lucrurile nóstre de-a casa si sé ni
marimu poterile proprie, indestulindu pe
calea legelatiunei cérerile dropte si cu-
venite ale natiunaltatiloru fara nici
unu cugetu ascunsu, fara nici o retienere
si nu siliti fiindu, ci din convingere! Si pe a-
cestu terenu — dice — suntemu ga'ta a ina-
intá pana la acea linia, peste carea daca amu
trece, ar urmá imbutacítirea tierii si jertvirea
neaternarii ei legale. — Dar e convinsu, că fie
care fiu credintosu alu patriei nu doresce a-
cés't'a, ori de care natiunaltate ar fi, negresitu
că ar protestá contra calcarei acestei linii; ér
acei ce suntu condusi de nu sciu ce inspira-
tiuni secrete, (?) si de egoismu, nu se voru
indestulí nici prin realizarea idealulu celui
mai maretiu alu egalei indreptatiri!

Mai departe sperédia că comisiunea cau-
seloru nationale a dietei abunaséma va com-
pent bine giurstarile grele (!) si va fi cu pri-
vire ca sé incungiure atátu imbutacítirea pa-
triei, cătu si neindestulirea natiunalteloru,
precumu si diet'a inca si-a cunosce detorint'a,
spre a caréa implinire e chiamata. Si acésta
deslegare se va poté implini numai prin liber-
tatea constitutiunala.

Si cu aceste am poté finí cu d. deputatu,
căci mai mulu nu ni spune ceva nou, si prin
cele de mai susu destulu ni-a vorbitu cumu
ar trebui deslegata cestiunea natiunaltatiloru,
ni-a spus'o, pana unde se póte estinde indrep-
tatirea natiunaltatiloru, dauna mare inse cá
dlu deputatu V. nu ni-a si aretatu acea linia
peste carea daca am trece, s'ar periclitá intre-
getatea tierii, — caci adese vedemu si audimu
că daca trecemu si peste lini'a ace mai asu-
prítóre de natiunaltate, indata striga unii că
voimu desbinarea tierii, Daco-Romania, Voi-
vodina si câte si mai câte de aceste. — Barba-
tii nostri cari se ostenescu pentru luminarea
poporulu, pentru desceptarea natiunaltatiloru
sunt atacati chiaru si in dieta că lucra condusi
de instructiuni secrete, că lucra pe man'a lui
Schmerlingu, lui Bach si numai in interesulu
seu. Apoi óre dlu deputatu inca e de acea parere,
că intre liniile libertatei constitutiunale (!)
nu se póte suferi lucrarea neimpedecata pentru
desceptarea si inforirea natiunaltatii, căci s'ar
imbutacítí tier'a?! frumosu si placutu a
audi că diet'a si-va sci detorint'a sa a si-o
impliní fatia cu natiunaltatile, semnele inse
nu ni sunt prè bune!

(Va urmá.)

Diet'a Ungariei.

Siedint'a casei reprezentantiloru d'in
22. Aprile.

Presidiulu ordinariu.

Protocolulu lu duce Vilelmú Tóth, pre

vorbitori i inséma Dimitrieviciu.

Se autentica protocolulu siedintiei trecute.

Scrisorile, adresate casei, se predau dife-
riteloru comisiuni.

La dorint'a mai multoru reprezentanti
se aduce concludu, că alegerea comisiuniloru
pentru natiunaltati, ordinea casei si referin-
tiile între Ungari'a si Transilvani'a, nu se va
intemplá in siedint'a de Marti, ci in cea
de Joi.

Notariulu Vilelmú Tóth cetesce adres'a
ambeloru case la prescriptulu d'in 3 Martiu,
care se subserie de presiedinte.

Presiedintele Szentiványi róga cas'a ca
d'in privintie de sanetate sé-lu dispenseze de
detorint'a onorifica, de a conduce deputati-
unea pentru predarea adresei, propunendu, că
cas'a sé incredinteze pre D. vice-presiedinte,
contele Iuliu Andrassy, cu conducerea de-
putatiunei.

Propunerea se primesce cu unanimitate.

Pre urma se verifica fara nici o desbatere
Mihaiu Binder, Iacubu Rannicher, Drottef.
Tom'a si Pap Simon d'in Maramuresu, era
verificatiunea contelui Ladislau Czebian a
datu ansa la o disputa lunga, dar' de totu
neinsemnata. „Steng'a“ e mai cu sémna in contr'a
verificarei, pana ce „Drépt'a“ si „Centrul“
spriginesce d'in tôte poterile parerea comi-
sionei verificatórie. Desbaterile s'au continuatu
pana la 4 óre dupa amédu, candu presiedintele
pune cestiunea la votisare. Pentru verificare
votéza 126 era in contra 121.

In fine se verifica protocolulu siedintiei
de astadi, ca sé se póte tramite manc casei
boeriloru adres'a pentru subserie.

Siedint'a mai de aproape se va tiené Joi

In ante si dupa 20 septembre 1865. *)

Studie a supr'a constitutiunei si partiteloru
in Austria.

I.

Continuitatea de dreptu si necontinuitatea
de idee.

E cunoscutu că conducatorii majori-
ritatei in diet'a presinte d'in Pesta de-
chiara de mortu totu tempulu ce a de-
cursu de la capetulu revolutiunei ungu-
resci — carea si-avú de urmare natu-
rale stergerea legiloru d'in 1848 — pana
in diu'a de astadi, candu aceste legi inca
totu n'au esistint'a loru politica, si candu
prin urmare — dupa parerea lor —
constitutiunea Ungariei, oprita cu pote-
rea la 1849, nu e inca restituita. Despu-
setiunile acestui tempu mortu, d'in punctu
de vedere constitutiunali si dupa con-
ceptulu „continuitate de dreptulu“, sunt
d'a se considerá cumca cu dreptulu n'au
esistatu neci-candu.

Adres'a d'in urma a casei deputati-
loru dietei d'in Pesta folosesce spressiu-
nea: „Siestesprediece ani se rupsera
de'n véti'a constitutiunale a natiunei,“
rostesce judecat'a osindítóre preste tôte
„cate s'au intemptu de siestespre-
diece ani, for' de influint'a nóstro,“ si
pretinde, că in fine sé se implinésca „ce-
ea ce evinemintele fatali impedecara in
decursu de siestesprediece ani,“ adeca
că intru tôte, pentru a satisface ideei de

*) Acestu articlu esitu d'in péna unu barbatu de statú
in diuarulu „Zukunft,“ lu recomandámu atentíunei
publicului romanu, care are interesu a cunosce tôte
partilele. Red.

continuitatea dreptulu, sé se restituie
starea constitutiunale de nainte de sieste-
sprediece ani, si legile anulii 1848 sé
reintre in validitate.

E intrebare daca barbatii de statú
ai Ungariei au consideratu purure asié
„ideea contiunitatei de dreptu!“ avutau
chiaru acele persóne, cari acum idea
acés't'a o preponu de articulu primariu
alu credeului politicu a lor, in restim-
pulu celor 17 ani „perduti“ totu aceste
pareri? séu dóra, pentru că erá pericu-
losu da esí cu ea pe tapetu, au tacutu ei,
ca acum, candu nu tacerea ci vorbirea
este pretiuata, sa se póta provocá la face-
rea loru adencu precugetata? séu dóra
din contra, s'au incercatu ei sé aduca in
validitate, sé publice séu se apere unu
conceptu alu cestiunei de dreptu a Un-
gariei cu totul nu din indennu
propriu, fara ca sa sé fie asteptatu,
fara sé se fie aretatu vro necesitate
externa? cu alte cuvinte: póte se ade-
verí, că bas'a continuitatii de dreptu
aru contine si continuitatea ideer-
lor, séu că cu fapte ne disputabile se
adeveresce contrariulu?

De locu dupa incetarea resculari-
loru d'in anii 1848 si 1749 si inca in de-
cursulu mai multoru ani, spre ce erau
indreplate dorintiele Ungariei? viétia
constitutiunala in órecare conle-
gatura cu cele lalte tieri austriace.
Atunci sé strigá in contr'a regimentulu
vienesu, contr'a burocratiei si a oficianti-
loru streini, contr'a despreunarii a Voi-
vodinei, s. a.; inse tôte aceste, fara ca sé
se sgudue de sine intielés'a legatura a
Ungariei cu celelalte parti a le monar-
ciei. Principiulu unitatii si a nedesparti-
bilitatii a statului austriacu etc. se priimí
de punctu de manecare ne incungiurabilu
pretensiuniloru ce se voru face. Se pro-
vocau la §71 d'in constitutiunea nóra, in
al caru intielesu constitutiunea Ungariei
se sustiene numai candu se aduce in con-
sonantia cu a statului intregu.

Unu corespondentu a „Lloidulu“
d'in Tatra esprimá in 1850 dorintiele,
dela acaroru indeplinire „unionisti“
voiau sa faca dependinte ajutorulu lor
pentru indeplinirea uniunei durabile
facuta pre bas'a constitutiunii d'in
4 Martiu. In an. 1850, candu abé sa po-
tolisá rescularea, 24 domni magiari esira
cu unu memorialu, care între altele dicé:
„dorint'a generala a tierii, dá influint'a
asupra hotaririi despre relatiunile-i veni-
tórie, nu corespunde intentiunii, da re-
pasí dela reformele timpurie d'a pune
pedece desvolarii constitutionalu a
imperului intregu, séu sé se pretin-
da pentru Ungari'a drepturi si forme
constitutionalu, cari séu aru periclitá vié-
ti'a monarciei, séu ca in venitoriu aru
derimá jurisdicțiunea suprema.“

Contienutulu memorialulu acestui-a
nau esitu numai din convoirea autorului.
Chiaru „si reformatorii cei vechi din
tiéra, ómeni radicali pentru propasirea
ungariei, se bucurara candu audira es-

primerea dorintieloru patriotice.*) In
contielegere cu cei 24, sé esprimau si cei-
alalti publicisti magiari. Paulu de Som-
sich se incercá la inceputulu an. 1850
in „Figyelmezö“ sé esplice regimulu
pretensiunile istorice ale ungariei pre-
cum si modulu, prin care saru poté ele
couní cu constitutiunea din 4 martiu.
In brosiura-i intitulata: „dreptulu legitimu
alu Ungariei si a regelui ei“ (Wiena,
Iasper, Hügel si Manz) esprima — in
foi'a 149 — semburile dorintieloru prin
cuvintele urmatóre: Austri'a, tóta Aus-
tria mare, sé respecteze, sé scutésca si
sé garanteze autonomi'a Ungariei; pen-
tru pretiulu acés't'a Ungaria remane in
urmarea ereditatii legata cu monarci'a in-
tréga, si voru ave amendóue unu inte-
resu.“

„O vóce d'in Ungari'a sé aredica in
„Lloidulu“ din 16 si 17 Octobre 1850
contra celor'a, cari, precumu unii bar-
bati de bursa, speculaza in politic'a lor
a la baisse la derimarea unitatii tinere a
Austriei. Ungurulu póte se-si faca pa-
tri'a de a dou'a Polonia; dara elu póte si
acea face, ca Austria de nou unita sa
devina de o putere lumésca, pe sine sé
se faca de scutu si stinea, de unu zidu
alu Austriei nóue.“ Asié vorbea vocea a-
cea, „de aru recunósce toti acei-a, cari
totu deuna si si acum sentiescu, cumcá
fara Ungaria nu e Austria, si fara Aus-
tria nu este Ungaria.“

(Va urmá.)

Romania.

Adunarea de la campulu li- bertatii.

Domineca la 3 Aprile, o multime fórté
numerosá, dieci de mii de cetatiani se aduna-
sera pe Campi'a Libertatii.

De aproape optu-spre-diece ani, popora-
tiunea Bucuresciloru nu fusesé convocata pen-
tru asemine adunare; oratoriulu poporariu
d'in 1848, d-nulu I. Bratianu, fusesé nevoitu
se taca, fiindu că guvernele ce se sucesera
se intrecusera cari mai de cari a stavilí si im-
pedecá libertatea intruniriloru, si prin mesure
arbitrarie pusesera calusiulu in gura tutoru
acelor'a cari nu cugetau si vorbiau pentru
densele si cu densele, totoru acelor'a a caroru
vóce, ori catu de slaba ar fi fostu, trebuia sé
fia audita de lume, se resune adencu in ani-
mele adeveratiloru cetatiani. O sengura data
la 1861, guvernulu celu scurtu alu d-lui Ste-
fanu Goleacu, permise unu banchetu pe Cam-
pulu Libertatii. D'a-tunci ori ce adunare fu
oprita d'in nou.

Nu vomu cercá se facemu tabloulu ace-
lui campu acoperitu de multime, se descriemu
emotiunile, simptimintele ce o miscau si cari
se citiau pe tôte figurele.

Cea-a ce nu ne potemu inse oprí de a
nu aretá, cea-a ce, afara de asta, a potutu ob-
servá ori cine d'in acésti cari au asistatu la
acésta frumósá si marétia serbatóre a Romani-
loru, este multiamirea, fericiea de cari erau
toti coprinsi, dara toti fara esceptiune, pana
chiaru si aceia pe cari abitrariulu guvernului
trecutu li lasase moritori de fóme.

*) Reflectári la memorandulu conservativiloru ungu-
resci. Leipzig, 1851. K. Fr. Köhler, fl. 6. Red.

FOISIORA.

Stefanu Voda si Gegiu.

Gegiu celu voinicu,
La voda-i paharnicu,
Totu la Vod'a Stefanu
De micu, de multi ani,
Si elu cá slugesce
Cátu mai omenesce,
Cu o bute 'n drépt'a
Cu paharu 'n steng'a, —
Si elu candu tocíá,
Vinulu 'lu versá,
La Vod'a pe spate,

Pe haine curate!
Stefanu se mania
P' urma 'i graia:
„Gegiel bunu barbatu,
Vinulu ai versatu
Pe spatele mele,
De-su in umediele, —
Dór' cugetu 'ti puni
Viéti'a se-mi apuni,
Ori Dragnitiei mele
Lelei frumosiele?“
Gegiu bunu barbatu,
Cá i-a cuventatu:
„Aleí voda-álu meu!
Scii cá-su slug'a teu,
Cugetu nu mi-am pusu,
Pe cum tu mi-ai spusu,

Gelea m' a ajunsu
Dorul m' a patrunsu,
De ai mei parinti,
D'in muntii cu molizi,
Si de ai mei frati
D'in muntii cu bradi, —
De-a mele surori
D'in muntii cu flori,
Si de-ai mei vecini,
D'ia muntii cu smochini, — —
Fórte-am lacrem'atu,
Lacremi am versatu,
Lacremi te-am udatu!
Vod'a se facea,
Cumca 'lu Geliá,
Si d'in graiu graia:
„De ti dorulu greu

Dupa némulu teu,
Sé mi-te gatesci,
Si tu sé-mi pornesci
La ei intre muntii,
Cu argatiei multi!“
Gegiu bunu barbatu,
Cá l'a ascultatú,
Si cá s'a gatatu, —
Dara Voda canele,
Si stringea catanele,
Si-lu prindea cu armele, — —
Apoi porunciá
Capulu de-i taiá,
Pentru ca l'a-udatu,
Cu vinulu versatu!

Inimicii cei mai inversiunati ai oricaroi libertati, acele fiintie perverse pentru cari lanturile si catusiele sunt o conditione sine qua non a existintiei lor, insusi acei inimici, aflandu-se fatia la acesta adunare, aru fi fostu nevoiti a marturi că numai o libertate deplina, fara nici o restrictiune catu de mica, fara de regulamentare, numai o asemenea libertate face sigurantia, foricirea si liniscea unui Statu.

In adeveru, ce altu esemplu mai mare, mai impuitoru de catu liniscea cu care s'a adunatu si s'a retrasu multimea de pe campulu Libertatii! Dieci de mii de ómeni, sute de trasure, intrecedu-se care de care, a se apropiá catu mai multu de tribun'a de pe care aveá se se vorbésca, si cu tóte aceste nici macaru o cérta, nici cea mai mica neorenduiala! De ce dara s'aru mai teme cine-ve de libertatea absoluta la noi, candu amu avutu ocaasiunea atatu la adunarea de care vorbim, catu si la cele cate-va adunari pregatitórie pentru alegeri, unde erau in discutiiune chiar persónele, se constatámu, se ne convingemu că, noi Romanii suntemu demni d'a fi liberi, prin intieptiunea cu care scim se usámu de libertate.

Adunarea anuntiata pentru amédi, incepù prin unu servitiu divin, oficiatu de Santi'a sea archiereulu Calistu.

Se dete apoi cetire de catra dd. Carada si Ciocarlán proclamatiuniloru guvernului in privint'a plebiscitului. Apoi, d-nulu Dim Ghica, luandu cuventulu si declarandu că nu vorbesce ca ministru daru ca cetatiu, si-espese multiamirea de care erá stapenitu vedindu inainte-i acestu poporu romanu demnu de simpatiele si afectiunea lumii intrege pentru suferintiele lui, acestu poporu care dovedisce in atatea ocaasiuni ce scie face candu suntu in cestiune drepturile tieréi, si conchise aretandu că numai alegerea principelui Carol I, ca suveranu alu Romaniei ne poteá scapá de tristelesc ipite ale trecutului, nu mai astu-felu potemu pune capetu totoru intrigeloru si paralisá incercarile culpabili ale reu voitoriloru nostri. Se dete prin urmare, adagò d-nulu Dim Ghica, se traiesca Carolu I. si se votámu alegerea sea.

Dupa D. Ghica, se urcă la tribuna d. I. Ionescu. D-lui declara că nu aveá nemienu nou de disu, dara că voiá numai se esplice cate-va puncturi din proclamatiunea Primariului capitalii, d. Demetriu Bratianu. D. Ionescu areta că semnu mantuirii pentru noi nu este de catu unirea, simbolulu nostru de credintia, c'unu principe d'in o familia domnitória d'in Europa. Prin unire numai vomu invinge, a adaos. cu convectiunea d-nulu Ionu Ionescu, cu principele ce ceremu vomu deveni numai unu Statu tare. Precumu Imperatorele Constantin, in ajunulu unei batalie, a veditu pe ceriu o cruce pe care se citia cuvintele: In hoc signo vinctes (in astu semnu vei invinge). Elu primí crucea si invinse. Dara este semnu ce ni se aréta noue? Care este crucea mantuirii nóstre? — Unirea cu principele apuseanu. Acestu-a este semnu prin care avemu se fimu triumfatori si tari.

Sé traiesca Carol I, strigá d. Ionescu, in midiu-loculu aclamatiunii generale.

D. Simeon Mihalescu luá si densulu cuventulu si dise, că daca amu scapatu de dore-rile si nevoiele ce amu suferitu supu guvernulu cadutu, daca asta-di suntemu cetatiani liberi, trebue se multiamimu a celorlu ómeni cari de optu-spre-diece ani, au fostu neintre-ruptu in rendurile poporului, de optu spre-diece ani n'au incetat d'a luptá pentru fericirea tieréi. Ei n'au obositu, ei n'au dormitu, pentru că cugetarea loru constanta a fostu binele tieréi, drepturile nóstre ale tutoru, si nu voru obosí nici dormísana ce nu le voru vedé asicurate. Ei au facutu starea de fatia, totu ei vinu sé ne chame asta-di pentru ca se votámu alegerea unui suveranu ce ei ni l'au gasitu.

D. Michalescu esplica apoi care este misiunea fia-carui cetatiu asta-di, in faci'a no-uei situatiunii ce s'a facutu tieréi. Adunati in libertate, fata bicifulu politiei, avemu se otarimu de voimu pentru tier'a nóstra libertatea, independint'a asicurate, séu de voimu a ne întóree la cele trecute. Registrele de votare sunt deschise, fia-care se mérga a votá cumu-i dice consciint'a. Credint'a nóstra, dise d-lu Michalescu, este că Principele Carolu I, va asicuré existint'a Romaniei. Cei ce sunt d'o credintia cu noi, voteze cu noi si patri'a va fi tare. Traiesca Carolu I! Traiesca Romania!

Sé traiesca Carolu I! Sé traiesca Carolu I!

I, resunara d'in nou tóte locurile campului Libertatii.

Sensatiunea inse cea mai mare, urarile cele mai viue, miscarea cea mai atingatória fu candu d. I Bratianu, se vediu pe tribuna. A trebuitu mai multu de cincispre-diece minute pentru ca se póta luá cuventulu, atata'erá de mare entusiasmulu si urarile multimii.

Candu se facu linisce si tacere, d. Ioan Bratianu dise cá:

Daca a adastatu aprópe o óra pana se se urce la tribuna, este că si-inchipuiá, credeá că adversarii principiului domitoriului strainu aveau se via sé se pronuntie acolo in fati'a lumii, in tóta libertatea in contra lui, se arete argumintele, ratiunile cari le dau o convectiune contraria cu'a partisaniloru principelui strainu. Dara nu! ei au tacutu, n'a fostu nici unulu care sé se presinte, pentru că acei inimici nu sunt deprinsi a lucrá la lumin'a dilei, ei conspira in intunerecu, sioptescu pe la urechia, le este frica sé se arete. Via unulu, a adaogatu Bratianu, daca este sinceru, si espuia si pe fatia opiniunea sea. Toti cati se afla presinti voru aveá paciint'a a-lu ascultá, si chiaru in-si D-lui, de va fi convinsu, vo adoptá idocia lui. Principele strainu este asta-di salvarea, este independint'a Romaniei. Ori catu de bunu aru fi unu domnu pamenténu, este peste potintia de a fi scutitu de slabiciunile omenesci, de afectiuni catra rude, catra amici. Ori care aru fi pamenténu trebue neaparatu se aiba déca nu unu frato, unu amicu, celu puçinu cunoscuti catra cari naturalemente aru fi atrasu, cea-a ce aru dá locu érasí la nemultumiri si intrige, pre candu unu principe strainu, va privi pe toti cetatiani de o potriava, va avé pentru toti o mesura, o dreptate. Afara de ecést'a, prin alegerea unui principe strainu, Romanii s'aru inrudí cu marile poteri europene, cea-a ce le-aru asicuré sprighulu si ajutorulu loru in casu de eventualitati.

Sunt unii cari se pronuntia in principiu numai pentru principe de vitia latina. Cari suntu inse, a întrebatu d. Bratianu, aceia? In Europa nu suntu de caut patru poteri de vitia latina: Francia, Italia, Spania si Portugalia. Dece s'aru luá unu principe d'in ai Italiei, Austria n'aru poté ingadui ecést'a, si unu resbelu aru fi consecint'a unei asemine alegeri. — In capulu Spaniei se afla Burbonii, dinast'a de care se silesto se scape Spania Cine ar fi acelu-a care aru cutezá se propuna unu asemine candidatu pentru tronulu Romaniei? Catu despre Portugalia, acolo nu este de catu unu senguru Principe, si pe acelu-a lu iubescu atatu de multu portuguesii, incatu numai prin o potere numerósa, numai invingendu-i aru poté Romanii sé-lu ia.

Mai remane Francia. Nemienu mai bunu pentru Romani, de catu se aiba pe tronulu loru unu descendinte din acea familia care a datu Franciei eroi, pe Napoleonu I. si III.

D. Bratianu a vorbitu apoi despre negociarile si de mesurile ce a facutu langa imperatulu francesiloru, care i-a declaratú că nu póto consimptí la ecést'a, numai pentru că aru rescolá tóte poterile in contra Franciei, pentru că, cu unu principe d'in familia sa pe Tronulu Romaniei, aru dominá Europ'a intréga.

In asemine impregiurari nu remane pentru Romani de catu perspectiv'a unui altu principe d'in familiel domnitóre, si intre toti, celu care se distingea prin tradiitiunile constitutiunali si liberali ale familiei sale, erá numai senguru principele Carolu de Hohenzollern, alu carui tata, pentru unitatea Germaniei, sicedase ducatul, si este acum capulu partidei liberali in Prusia. Afara de asta, principele Carolu anteu alu Romaniei se rudescu cu famill'a lui Napoleone.

Venindu apoi la religiunea sa, d. Bratianu a aretatu cá, nimeni mai multu de catu Cuza care erá ortodoxu, n'a calcatu in picioru dogmele religiunii nóstre, atacandu canónele bisericei chiaru, si facendu din mitropolit si episcopi, unu felu de functionari ca ispravnicii si zapeii. Cá pe langa ecést'a Cuza si-facuse unu sinodu numitu alu carui papa erá elu, sinodu care intr'o di erá se schimbe chiaru in fundu religiunea.

D. Ioanu Bratianu terminá strigandu: Sé traiesca Carolu I. Sé traiesca Romania. Apoi spuindu cá in epocel de regenerare, desbinarea pe teramulu natiunale intre partide este peirea, ca represintante alu poporului, dete o imbratisare d-lui Dimitrie Ghica, care declara că pe acestu teramu a fostu si va fi totu-de una cu d. Bratianu. „Romanulu.“

OO. nostri cetitori vor fi doritu a vedé scandalulu intemplatu la Jasi descriu de péna romana, deci reproducemu d'in „Vocea Nationala“ — diurnalulu ce se publica la Jasi, si care prin urmare mai bine póte fi informatu — urmatórea descriere ce pórtá datulu de 4 aprile st. v.

Eri Domineca la esirea din Biserica o multime de ómeni umpluse Curtea Mitropoliei si loculu denaintea casei Roznovanu. Pe la 10 $\frac{1}{2}$ esi P. S. S. Mitropolitulu Calinicu Miclescu din bisericá. Indata lu incungiurara o multime de ómeni, Teodoru Latiescu in capu, si lu provocara, sé mérga impreuna cu densii la Palatu sé genésca pe Locotenenti. „Josu Unirea!“ strigau unii. „Revolutie! Nu ve temeti, tineti-ve numai cate-va césuri, vinu Rusii in ajutorulu „nostru“ strigau altii. Si Asia Mitropolitulu cu cargi'a in mana si cu mant'a pe umere se puse in fruntea loru si glót'a de ómeni se indrumá spre Palatu, strigandu: „Josu Unirea! Vinu Rusii in ajutoriu.“ — La Palatu erá gard'a militara obicinuita. Vedendu ecést'a multime tumultuara, soldatii ii strigara sé se imprascie. Cetatieni cu minte asemenea ii sfatuira sé se duca pe acasa si daca au dorintie pentru binele tieréi, sé le spuna cu buna cuviintia, că atunci tóta lumea ii va ascultá. Dar unde se mai gandiau acesti ómeni la buna cuviintia? Majoritatea loru, straini platiti si imbetati, nici nu intielegea pe cei ce vorbeiau, si asiá tumultulu mergea crescendu. Sergentii, mai alesu Comisariulu despartirei I. D. Mighiu, si-detera tóte ostenelele pentru a restabili ordinea: o parte din ómeni se si retrase, Mitropolitulu se duse in Casinulu d'in coltiu alu hanului Turcescu; inse plebea platita nu se potolí, ca voiá cu ori ce pretiu scandalu: luá érasí pe Mitropolitulu in frunte si navalí d'in nou spre Palatu. Atunci soldatii, parte cu baionet'a parte cu patulu puscei, gonira plebea inapoi. Mitropolitulu, tremurandu de frica, fugi si se ascuse intr'o pivnit'a vecina. (Ce se aude despre ranirea P. S. Sale, sunt esagerari; si daca in acea imbulzela de ómeni lu va fi atinsu vr'o lovitura, ecést'a nu a avutu nici o gravitate. Eu am veditu pe Eminent'a Sa la 6 óre dupa amédi si de si erá fórté miscatu moralicesce, affandu-se inaintea Locotenentulu Lascaru Catargiu, dar' fisiscesce erá ca tot-deuna.)

Pe candu multimea ocupá astfelu strad'a mare pana la Palatu, scriitorulu acestoru ronduri se dusesce la D. Carp, unde se aflá Locotenentii Domnesci in gazda. Locotenentii erau liniciti cáci sciaia de cu séra că banii rusesi aveau sé face scandalulu. Atunci intrá majorulu Grammont si le descrie temutululu de la Palatu. Indata D. D. Lascar Catargiu si Generalu Golesecu invitá la cea mai mare moderatiune si ordóna a se lasá liberu poporulu intru catu si espime cu cuviintia dorintiele sale. Apoi amendoi cu secretariulu in urma pornira indata spre Palatu unde ii chemá detori'a. Acolo se mai aflá si Ministrulu Dimitrie Sturdza si Prefectulu, in urma veni si parchetulu Procuroriloru, pentru a hotari cu moderatiuno si in legalitate mesurile necesare.

Me cobórtiu si eu pe josu spre Palatu. Erá la 11 $\frac{1}{4}$. Tóte pravaliele se inchideau, ómenii speriatu pretutindinea, toti cetatieni romani se retrageau fuga de la Palatu spre casele loru. D'in ce ne apropiámu mai multu spre Palatu, nu mai gasianu decatú figuri straine si amenintietóre, postate cu ciomegele pe strada, pintre densii multi Polonesi, multi Lipoveni si cu parere de reu o spunemu, multi Jidovi: Josu Unirea! strigau multi cu unu accentu strainu.

Atunci unu pelotonu de militari in buna ordine se puse in marsiu de la palatu in susu spre Mitropolia, plebea se retrase inaintea loru, eu insu-mi trecu liberu pintre densii pana la Palatu. Inca nu se intamplase nimica mai gravu. Soldatii se reintórsera la Palatu, Locotenent'a ordonase sé nu se dea focu cu nici unu pretiu in contra plebei, decatú dupa o comanda espresa.

La 11 si jumetate cavaleri'a trecu in góna strad'a cea mare si se asediá si ea la Palatu. Inaintea ei nimine nu s'a impotrivotu, dar' dupa dens'a indata s'a atrupatu plebea d'in nou, loculu dinaintea Roznovanului se umplu de tumultuanti cari dedoata scósera ca d'in pamentu pari, ciomege ferate, cateva puci si pistóle, stricara pavagiulu si se armara cu bolovanii stradei. Dinaintea casei lui Roznovanu se strigá: doi galbeni de omu pentru ori

cine ne ajuta! Vedre de vinu se impartiau pintre ómeni, D. Teodoru Latiescu erá intieptu- tulu cu gur'a cea mai mare, si deodata, candu unu pelotonu de vr'o 25 soldati pedestri se inaintá spre ei ca sé-i imprascia, incepura a dá cu bolovanii, de josu si de prin ferestre, pistóle fura descarcate asupra militiei, doi soldati cadiura josu loviti de mórté; plebea infuriata prin bani si beutúra alongá pe cei 23 renasi pana la pórt'a Treisfetiteloru. Acum nu mai erá chipu de intardiere. Onórea Natiunei si a militiei, sigurant'a cetatieniloru erá pusa in joc; se dede soldatiloru ordinulu de a se apará cu foculu pusceloru. Prima descarcatura se facu in aeru, plebea totu nu se linisce, atunci cateva puci fura slobozite in mizloculu ei si vr'o cincii individi picara indata josu. Lupt'a erá angagiata. Unu omu pusu de preoti ruse-fili trageá totu mereu clopotulu celu mare a Mitropoliei ca de focu. De doue ori cavaleri'a maturá strad'a cea mare pana la coltiu case-loru lui Neuschotz, aretandu pe ori cine se improtivia si ducendu-lu la garda, de doue ori plebea se readuná d'in casele lui Roznovanu si d'in Mitropolia. A treia óra in fine in urm'a cavaleriei se asediá si infanteri'a pe strada, unu pelotonu strabatú in cas'a Roznovanu, in capulu loru Vasiliu Pilatu, eroulu de la 11 Fevruariu, si arestá acolo pe D. Nicolae Roznovanu, Ceauru Aslanu, pe Teodor Latiescu, si pe advocatulu Panaite Christea. Teodoru Latiescu erá legatu la capu, camesi'a i erá petata de sange, daru suntemu detori a constatá că si-pastrase totu curagiulu. Dar Roznovanu si Aslanu erau desfigurati, ingalbiniti, ca nisece ómeni lasi de despretiuitu si strangeau bratiulu femeiloru pe care le adusesera cu dinsii, sciindu că sub acestu scutu femeescu voru aflá o garantia in contra indignatiunei publice. I mustrá in fine consciint'a si pe acesti coconasi depravati; incepeau si ei sé véda, că d'in or ce punctu de vedere este o infamia de a platí si de a imbetá ómeni, cari sé-si pérdá viet'i'a fara sé scie pentru ce, pe candu D-lor, in a caroru interesu se petreceau tóte aceste, nu s'au pusu cu peptulu pentru caus'a loru, ei s'au asiediatu pe canapea privindu mactelari'a plebei si a militiei.

Acei cincii cu cele patru cocónes de lunga densii fura condusi cu cea mai mare polietia la Palatu, barbarii se arestara la cancelari'a comandanturei, éra damele dupa grabnica interventiune a Prefectulu Golesecu, fura indata retransmisce acasa, Madame Roznovanu in trasura cu D. Primaru, celelalte trei dame in alta trasura escortate de unu oficieru calare.

Indata se cobóvira Procurorii la cei are-stati si le luara depositiunile ca unor'a ce au comisú atentatulu prevediutu la art. 81 a codicelui criminalu si pedepsitu cu munc'a silnica pe vietia.

La doue óre ordinea erá restabilitata, tóta revolt'a (cravalul) tinuse doue óre si jumetate. Se mai faceau numai arestari de persóne suspecte.

Perderile au fostu urmatórele: 2 militari morti si 15 militare raniti, din plebe 15 morti, numerulu ranitiloru nulu poturamu constatá. — Eu insu-mi am veditu patru d'in morti, unulu vis-a-vis de biseric'a Catolica si trei sub arcade; acesti patru ni-au parutu a fi straini, esteriorulu loru erá de vagabundi destramati.

Militi'a a campatu restulu dilei si tóta nóptea inaintea Palatulu si a Mitropoliei. Cea mai completa linisce a domni si domnesce.

Dar ce faceá Mitropolitulu in acestu timpu? Mitropolitulu erá ascunsu in pivnit'a unui rachieru. Pe la 6 óre unu diaconu se presentá la autorulu acestui articulu si-lu rogá sé via in ajutorulu Mitropolitulu Calinicu, caruia Prefectulu Politiei i-a incuviintiatu intrarea in Mitropolie „pentru a si-cauté ran'a“. In adeveru acestu ordinu alu Prefectulu existe si ast-feliu me duseiu cu diaconulu la rachietia si dupa cate-va indoeli, vediuu scosu la lumina pe P. S. Sa—din pivnitia, imbracatu in o blana de rondu cu postavu verde. Candu séne suimu in trasura, o ordonantia ne vení din partea Locotenentiei, pofindu pe Mitropolitulu la Palatu, si astfelu, in contra intentiunei cu care amu intratu in ecést'a afacere, accompaniatu de oficerulu Gherghel, furamu condusi la Palatu si Mitropolitulu se introduce in sal'a Locotenentiei, unde, catu pentru eautarea fisica a P. S. Sale. D. Lascar Catargiu ei incuviintia or ce inlesnire, precum de la sine se intielege. Noi esiramu din sala, lasandu pe Mitropolitulu a depune descoperirile P. S. Seal

in tristă cauza în care pare a fi luat o parte asiă de nechibzuită.

Cu acestă am terminatu espunerea factica a celorlalte. Totu ce se dice si se vuese incontra, sunt inventiuni.

Unu telegramu d'in Bucuresti cu datulu 25 aprile ni spune: Bratianu si Dr. Davila pleca astadi catra Berolinu pentru a imbia principelui de Hohenzollern corón'a de domnitoriu alu României, ca rezultatu alu votului universal.

Altu telegramu d'in Berolinu totu cu acela-si datu insciintieza: Deputatiunea romana a sositu aici d'in Düsseldorf, unde a facutu visita familiei principelui Hohenzollern, si — precum se vorbesce — astadi o va primi contele Bismark.

FRANCIA. O corespundintia a diuariului „Times“ dede ansa diuariului inspiratu franceze „Constitutiunalulu“ a si esprime parerea: In fati'a conflictului între puterile nemtiesci, guvernulu Francei n'a potutu face ceva mai bine, de catu ca cu neutralitate deplina se-si retiena libertatea intréga a actiunei si tóte medilócele influintiei sale pentru acele momentu, in care aru potea fi folositorie. Faptele justifica procedur'a Imperatului. Austri'a si Russi'a, lasate de voi'a lor, s'au contielesu despre desarmare. E fórte de indoitu ca óre unu amestecu strainu fire-ar avutu acelu rezultatu cu atat'a rapediune si asié de lesne.

„La France“ insciintieza cumca conferinti'a in cestiunea principatelor romane, se va intruni catu mai curundu.

ITALIA. Catatiani universitatei de Pisa fecera unu picu de turburare, pentru nisce cause de instructiune. Faim'a dede acestei turburari colóre politice, nisuiindu a o aduce in legatura cu atari tendintie ce s'aru manifestá la Neapole. Dupa ce se inchise universitatea, studintii asternura petitiune guvernului, care deschise de locu localitatile Museloru, de unde e invederatu ca nu póte fi vórba de miscamentu politicu.

Alianti'a între Prussi'a si Itali'a, inca n'a trecut cu totul de la ordinea dilei, se afirma ca Itali'a nu voiesce a primi a supra-si oblegaminte nesecure, cari i potu incurca situatiunea, ci se restringe numai la aceea, ca daca va erumpe resbelu între Austri'a si Prussi'a, atunci Itali'a nu va lasa se tréca oca-siunea nefolosita, fara a incerca ocuparea Venetiei.

In Neapole, pe list'a celorlalte supusi estimpu la recrutatiunea militara, e si numele lui Ludovicu Borbone, fiulu lui Ludovicu Borbone (principele de Aquila, unchiu esregelui Franciscu) si Maria Iannuaria de Braganza; ce nu face egalitate? E minunata situatiunea in care devine acestu, omu june. Daca se rescumpera, recunosce prin acest'a nou'a ordine a lucrurilor in Itali'a, éra daca denéga siervitiulu, lu voru dechiará de renitente, si va fi persecutatu.

Diuariulu de Florenti'a „Nazione“ demustra ca Austri'a de presentu n'are neci unu interesu se atacé Italia. Trupele venetiane a le armiei austriace, nu sunt menite a se luptá pre teritoriulu italianu.

PRUSIA. Detoriele ce le-au facutu principele de Augustenburg in speranti'a unui rezultatu bunu pentru aspiratiunile sale la principatele Schleswig-Holstein, trecu pana acum'a preste trei milióne de taleri. Diuariulu bursei de Berolinu pretinde a sci ca principele mai contrage unu imprumutu nou, dar' totodata —

diuariulu prusescu — se mangae credindu ca pr. d. Augustenburg n'au primitu banii pentru ca i-ar fi drepte pretensiunile, ci pentru ca garantéza principele de Coburg.

„Kr. Z.“ vede delaturatu veri-ce periclu de resbelu, éra „N. Al. V.“ si „Zeid. Corr.“ afla ca situatiunea nu s'a schimbatu de felu. Cea d'antaia contine unu articlu scrisu cu patima contra Austriei, cést'a d'in urma afirma ca Prussi'a in conferinti'a de Parisu in cestiunea principatelor romane a votatu cu Franci'a pentru unu principe strainu.

RUSIA. Diuariulu „L'Europe“, ce se publica in Francofurtu descriese in dilele trecute decursulu conferintieloru de la Parisu in cestiunea principatelor romane observandu ca Russi'a si Austri'a nu voiescu principe strainu, ma Russi'a se opune intr' unu modu energiosu si contra uniunei. Acésta descriere dede ansa unui articlu publicatu in „Journal de St. Petersburg“ la 25 l. c. si in care se dice ca Russi'a neci odata n'a fostu neci pentru neci in contra unirei, ea pretinde o deslegare, carea se impace adeverat'a dorintia a principatelor cu tratatele sustatatorie. Dorintiele se potu constata numai prin votu legale, liberu si regulatu.

Va se dica, Russi'a dupa patire mica la Jasi, si-a venitu in ori, a nu pofti mai multu ceea ce nu póte. Nu scim ce va se dica votu liberu, legale s. a. au n'a votatu poporatiunea principatelor?

Trupe rusesce se asiéda la graniti'a Austriei de catra Russi'a. Lumea si-splica acestu evinémentu in multe tipuri ne miram ca neci unei puteri europene nu viine in minte a cere desluciri.

SPANIA. „Independinti'a belg.“ primisce d'in Madridu cu datulu 18 l. c. urmatórea insciintiare: De cate-va dile s'a latitu faim'a ca suntemu in presér'a unei nóue rescolari. Ultra-moderatii invinuescu guvernulu ca nu se ingrigesce deplinu pentru prevenirea turburarilor, si ca numai parti'a lor e capace a guverná. Ministeriulu d'in parte-si sta mortisiu a nu intreprinde neci-o despusetiune inafara de terenulu legiloru.

Varietati.

„Progresulu“, scriere poporala pentru Romanii ierani, redigata de V. Romanu. Primiramu fasc. I anulu I. esita d'in tipografi'a lui S. Filtseh d'in Sibiu. Cuprinsulu e: 1) Lips'a de scrieri populare; 2) ortografiu; 3) Se simu cu mai multa grige pentru inavutirea poporului; 4) Cum a fostu nu mai merge; 5) Catechismu agronomicu; 6) Societati de imprumutu; 7) De unde ni venira plantele cele mai folositoare; 8) Udarea ratiunala a pomiloru; 9) Tabela aretatóre a dileloru candu féta vitele cornute; 10) Observari la nisce observatiuni; 11) Oratiune tienuta la nuntiele tieranesci in Romani'a (poesie populara); 12) Sierpii jucatori (cu ilustratiune); 13) Locuitorii de Americ'a (cu ilustratiune); 14) Iertf'a de ómeni in Meesico (cu ilustratiune); 15) Ursulu furnicariu (cu ilustratiune); 16) Trei invetiature bune; 17) Revederea (poesie); 18) Insemnari statistice; 19) Notitie folositorie; 20) Invetiaturi si adeveruri; 21) Varietati; 22) Poesii populare; 23) Umoristicu.

Acésta scriere periodica esie de patru ori pre anu, la fie-care tei lune cate o brotiure de siése colé, costa pentru Austri'a cu posta cu totu duoi florini pre anu intregu.

Numele Visarionu Romanu e cunoscutu mai nultu publiculu romanu, de catu re avemu lipsa a vorbi despre desteritatea penei sale. Acestu opu e menitu pentru tierani, a scrisu peotru tierani, privindu mai multu interesele lui materiali, cari amenintia cu ruina, precum o spuseramu si noi in nr. 3 a diuariulu nostru, si o vom maispune inca. Autorulu

acestei nóue scrieri, avu ideea buna candu fece programulu intreprinderi sale, pentru a sra-bate astfel la Arunchiulu natiunei. D'in parte-ne recomandam ferbinte acésta scriere si parerile ei. Stilulu ei va fi populare, desi de ocamdata nu potemu dice ca e tocm'a asiá, d. e. pre pagin'a 4. afiamu punctulu: „Si ast'a fara o periclitare mare si nereparabila, nu mai póte durá indelungu.“ Dar veri-ce inceptu e greu. Autorulu i va costá ustanéla pana se devina in proprietatea deplina a stilului poporalu; elu inse va deveni curundu, cáci „Amieulu scolei“ ni-a datu dovéda ee diligitia si desteritate, S. faturile autorulu, ce se atinge de starea materiale, sunt besate pre esperiintiele culese de la alte popóre. Fericitam pre tieranii nostri, li dorimu ca gnaiulu invetiatoriulu loru se nu fie indaru.

— Astadi in 23 apr. s. n. in Viena nise in in decursu de mai multe óre.

— Comand'a trupeloru austriace in Itali'a, se afirma d'in mai multe parti ca o va primi Inaltf'a sa imp. arciducele Albrecht.

— Demintire. „Gen. C.“ demintiesce faim'a cumca Ungariei i s'ar dá secretari de statu, de cari amintiram si noi in nr. tr.

— Lips'a de bani domnesce in tóte partile. De curundu intr'unu satu d'in Boemi'a se vendú o casa la a treia licitatiune cu 5 fl. v. a. — érá pretiuita la 360 fl.

— S. Nicolae si Martinu Luther. Diuariulu „Morg. P.“ afirma esistinti'a urmatórei legende între Rusi, latita probabilminte de immigratiunile nemtiesci: Nicolae facatoriulu de minuni, se intalni in un'a de dile cu Martinu Luther. Se incepe disputa între ei, in care S. Nicolae concede lui Martinu Luther ca a fostu omu cuviosu, dar' totusi — dise S. Nicolae — la postire n'ai avé curagiu a te prinde cu mine. Luther se imbia se postésca cu santulu pe remasite. Caletorira trei dile, in convorbiri religiose fara a mané catu de putienu.

A treia di S. Nicolae senti fóme pre mare, si rogá pre Martinu, — care tieneá pasi in merge cu santulu, — se se puna ambii unu picu la odihna. Abié se asiediara, S. Nicolae sentiesce mirosu de carnatiu, canta in giuru. vede bát'a lui Luther prefacuta in carnatiu; se mania cugetandu ca l'a insielatu némtiulu, d'ar Luther i desluci ca fiindu flamanfu a rogatu pre Ddieu se prefaca bát'a in carnatiu. S. Nicolae tacú si recunoscu ca si Luther sta sub scutul Domnului. — Legend'a e latita mai alesu in giurulu Nowgorodului.

— Gorulu plugariloru d'in Chiseteu, ce luara parte la concertulu d'in Temisior'a, e fotografatu de fratii Agnelli, in suburbiulu Temisioarei fabrica, la „Regin'a Angliei,“ unde se potu capeta fotografii.

Institutu de cura ortopedicu a medicului H. R. de Weil.

(mai nainte a mediciloru Lorinser si Fürstenberg),
Unter-Döbling (langa Viena) Herren-Gasse Nr. 26.

Prin presedintele institutului se ingrigesce mai vertosu de vindecarea incurmariloru si a desfigurariloru a corpului, a desformarii si a aprinderii de óse si de giunturi, a scurtarii si a sgárcirii de stindóne (néve), a peririi si a paralisarii de musci. Alegerea de medici consiliari este libera ne conditionata. Asia nu lipsesce invetiacionorulu o cura preacuta, exercitiu gimnasticale, deprinderea in sciintie, limbi si musica.

Convorbiri mai de aprópe, consultatiuni, programe, primirea in institutu se facu la Dr. de Weil, in Unter-Döbling, séu (in dile de septemana) de la 12—1 óre incetate, Michaelerplatz Nr. 4. etagiulu 3^{le}.

Institutu privatu de cura

pentru bolnavi de amendoue sesselele, cari pratimescu de inima (Gemüth) si de nervi, a mediciloru

Leidesdorf si Obersteiner

(mai nainte Górgen)

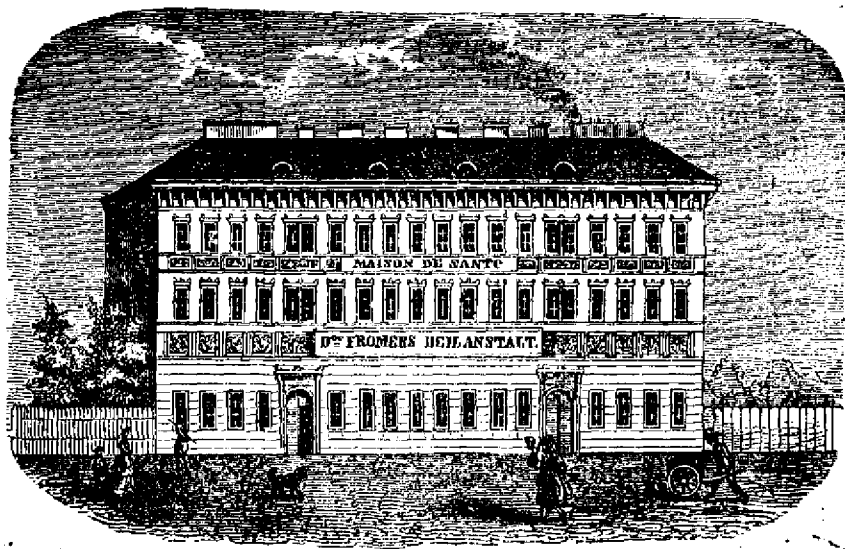
in Oberdöbling, Kirchengasse 163,
langa Viena.

Institutulu acest'a, cunoscutu prin pozitunea-i fromósa si prin abilitatea lui, sierbesce bolnaviloru de unu asilu acomodat si placutu. Informatiuni dá directiunea in tóte limbele.

Institutulu privatu de cura

al u i

Dr. Frommer

langa Viena: Ober-Döbling 248

numai 10 minute prime departe de cetate. Zace in celu mai frumosu si mai sanatosu tienutu alu Vieni, — e cunoscutu de multi ani, proveditu cu tóte ajutóricile, in catu fie-cui stau spre despusetiune tóte conditionile pentru cura radecala, precum si cercetarea celorlalte mai renumiti medici si profesori de la universitatea de Viena, — se primescu cari dorescu a remané si numai putiene septemane séu dile in cura, cu pretiu fórte moderatu.

Pentru comoditatea bolnaviloru se mai afla in institutululu acest'a si gradina, biliardu si odae de cetitu.

Pretiuulu pentru odae separata, siervitiu, incalditu, lumina, viptu intregu, medicaminte, scalde etc. e de la 3 fl. v. a. in sus la di.

Informatiuni dá cu cea mai mare placere directiunea institutului: Wien, Oberdöbling Nr. 248.

Institutulu de sus si cu lu potu recomandá cu atat'a mai vertosu, cáci multi bolnavi d'in tóte tierelle locuite de Romani l'au cercetatu si s'au vindecatu. Subscripsulu e gat'a la tóte oca-siunile a dá informatiuni gratis.

B. G. Poppovits,

Wien, Fleischmarkt Nr. 15.